Använd mera vatten och mindre mjöl och erhåll bättre bröd

PURITY FLOUR

"More Bread and Better Bread"

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att upp ställa: 1. Skrif endast på ena sida af pappret och med bläck. 2. Skrif så tydligt, korrekt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. 5. För i denna afdelning gjorda uttalanden lämnar sig redaktionen intet som helst ansvar. — Red.

FRÅN WALBRAND, SASK.

Härmed närstutes en dollar för S. C. T. Vill på samma gång säga, att vi har en god tidning och är den välkommen hvarje lördag, då man längtar att få se hur det står till ute i världen i denna oroliga tid.

Som det här i sommar kommer att upplåtas 2 township land, så skulle jag önska låta allmänheten veta att här är godt land, det bästa som jag sett. Landsökare kunde komma och se på. Vi har en reserv här 3 mil norr och den skall utfyllas 12 mil längre norr för att upplåta land. Ville säga att befolkningen har omkring är ganska dålig att skrifva, som inte det synes, ett enda bref härifrån i Ordet Fritt. Jag vill återkomma för närmare detaljer.

Härjedaling.

REDOVISNING.

Jasmin, Sask., i maj, 1916.

Aråde red. af S. C. T.!

Undertecknad beder om rum i Eder goda tidning för att till dem det vederbör täcksamt få erkanna mottagna gåfvor som kommit oss till hjälp i vår sjukdoms- och prófvotid.

Genom pastor T. J. Thorngquist i Edmonton, från en barnfäst i Metiskow, Alta., $4.50. Från New Norway, Alta.: E. Carlson $2.00, E. Strömberg $1.00, Rev. H. Johnson $1.00. Från Water Glen, Alta.: J. A. Carlson $2.00, K. Blomquist $1.00, L. Petterson $1.00, K. J. Björkgren $1.00. Från Nashville, Alta.: Mrs. Anderson $0.60. Summa $15.10.

Ett särskildt tack till pastorsfamiljen Thornquists för deras deltagande med oss i att öppna sitt hem och hembergera min hustru under hennes tillfriskande från operationen så att hon nu åter frisk och glad anlände till familj och vänners krets.

Eder förbundne,

Mr. och Mrs. John Edlund.

FRÅN SHELL LAKE, SASK.

För att icke Shell Lake skall komma i glömskan, må jag under all den evinnerliga brådskan omtala för den stora läsekretsen af denna tidning hur vårt arbete i denna nejd har forcerats. Största delen af hvetet sådes i hufvudsak mellan den 1 och 12 maj. Och nu de efterföljande dagarna bedrifves hafresådden, som jag tänker blir undanstökad till den 25te maj, om icke allt för ogynsamt väder inträffar. Har har majmånaden frikostigt bestått på aprilväder, nämligen varierande regn och snöskurar. Men icke i så stort omfång, att det har hindrat sådden. Men kallt har det varit så fingrarna ha blifvit som järnkrokar och lemmarna för ofrigt stela och styfva som svenskt stål. Så jag för min del ser ut vid det här laget som ett opp och nedvändt skeppsankare. Men under alla omständigheter lifnar jag hoppet med tanken på en god skörd. Några andra nämnvärda förändringar ha icke förekommit här, annat än att storken kom och offverraskade mrs och mr Janson med en liten rar flicka den 13 dennes.

Jag må nu sluta för denna gång, men jag önskar höra från andra platser när sådden blef gjord o. s. v. Många hälsningar till redaktionen och läsekretsen af denna tidning.

O. N. B.

FRÅN BURNT LAKE.

Herr redaktör!

Beder om plats i Ordet Fritt för nedanstående. Ändtligen skall jag börja bruka mitt black igen. Del kunde vara nog om väder och vind. Något vill jag säga om denna vår. Enligt alias tankar har den varit ganska kall. Det har snöat för hvarje dag och kung Bore har varit tämligen hård mot oss farmaregossar. När vi ha varit ute på vår åker och arbetat ha vi fått sitta på plogen och skaka hela dagen. Palsen har ej formått hålla Bore ute. De väldiga sågverksägarne fingo visst allt hvad de ville göra denna vår. Ryktet påstår att ett af traktens sågverk har blitvit stillastående i brist på gasolja och dåliga tider. Men det kommer troligen att börja sin stolthet eller rättare sagdt sitt skådespel med fart nästa höst, då bränsle blir billigare, och när snälla mamma och äldriga pappa få pängar så det racker ihop. Brödrasågverket har gått med en irriterande fart. Jag har sett hur lyckoringar ha farit ut genom den långa svarta pipan.

En sak till, som är verkligen upphofvet till min skrifvelse. När det kommer på tal om vår ungdom, särskildt våra damer, t. ex. sådana som gå i högre skolor: de skulle ej följa soldater så mycket i vår grannstad. Det är skottår i år, som vi alla veta, så nu får vi gossar sitta hemma om söndagarna och blicka ut mot vägen, om inte några flickor komma, men mången af oss har alltid den dåliga turen med oss. Men en del af våra gossar har rent af så god tur och lycka att jag är nästan rent afundas deras tur.

Hoppas att detta kommer i tryck liksom mitt sista, så skall jag vara mycket tacksam till redaktionen. Till sist får jag sända en hjärtlig hälsning till red. och alla hans läsare samt läsarinnor.

S. C. T.-läsare.

KRIG OCH SOCIALISTER.

Jag har länge undrat hvem som egentligen började det där kriget i Europa, men efter läsningen af mr Einhardts artikel: Socialisterna och kriget, förstår jag nu att det var socialisterna som började. De ha visserligen försökt att skylla på "kaisern", men vi veta ju alla, att han var i Norge på fiske, när kriget bröt ut. Vi veta också att diplomater och regeringar i alla länder enligt egen högtidlig försäkran, gjorde allt hvad de förmådde för att bevara freden. När kriget det oaktadt bröt ut, så är det ju klart, att det var socialisternas skuld som alltid varit ett stridande parti. Tänk ändå, hvad allmogeman i allmänhet äro trögtänkta, som inte kunna fatta en så enkel sak utan särskild påpekning.

Som nu de borgerliga partierna äro så fredliga af sig, skulle det nog snart blifva fred, om icke socialisterna vore. Kaisern samt kusinerna i England och Ryssland vill nog ha fred, så att de få fara till Norge och fiska, samt insuga litet tjälluft efter all den myckna krutröken, men Liebknecht och de andra socialisterna vill förstås inte höra talas om fred och då måste naturligtvis de fredsälskande diplomaterna och regeringarne fortsätta kriget. Därför bort med socialistsystemet, ty inte behöfver människorna slakta hvarandra. De dö nog ändå, när tiden är inne, om de endast ha tålamod att vänta litet. Det är ju inte många, som nå upp till 100 år, som för en människa är betraktadt som en förskräckligt hög ålder, men sett i betraktande af den ändlösa tiden, ändå är ett intet. Att då odsla dyrbar tid på uppfinning och tillverkning af maskiner, som äro afsedda att förkorta människans ändå så korta lif, måste väl, om något, få anses som den största galenskap.

Jag vet nu icke hvad socialisterna egentligen vilja, men som det framgår af mr Einhardts artikel, Socialisterna och kriget, så kommer den personliga friheten att inskränkas under socialismen, och se det går inte, ty hur skulle det gå, om den personliga friheten inskränktes? Då kunde ju ingen bli i tillfälle att grabba stora pängar på parlamentsbygnader, vagkontrakt och arméleveranser. Personlig frihet måste finnas, om man skall kunna halfsula skör med papp och ta betaldt som om det vore gjordt af godt sulläder. Personlig frihet måste också finnas för ämbetsmännen att höja sina egna löner, annars kunde de ju få slaktva för svältlöner, som simpla grofarbetare. Den personliga friheten tål icke vid någon inskränkning, därtill är den nog för dyrbar.

Mr Einhardt säger, att krig kommer att finnas till äfven under socialismen. Om det är så, kan naturligtvis icke en okunnig allmogeman veta, men det vill jag då säga, att skall aktningen för medmänniskors lif och hälsa trampas under fötterna äfven under socialismen, då är icke socialismen värd att ägna en tanke åt, och jordens arbetsbetungade folk torde då få vänta en annan Mesias.

Jag läste nyligen i tidningen, att socialisterna i Norge föreslagit krigsmaktens afskaffande. Det är väl sådana där "mystiska" socialister som i likhet med Branting håller med England, emedan de icke förstå, att Englands seger och Tysklands nederlag skulle göra det omöjligt för socialisterna att förverkliga sina drömda framtidsideal, enligt mr Einhardts framställning af saken, hvars riktighet jag öfverlämnar åt någon annan att bestrida, om det är så att det kan bestridas.

Mr Heggmark klagar öfver svenskar, som bli askgrå i synen blott man nämner krig. Får man kanske däraf dra den slutsatsen, att inte alla svenskar i Canada äro anhängare af socialismen? Jag tycker för min del, att man kan bli askgrå i synen för mindre rysligheter och nattsvart usel het än hvad kriget är.

En annan vårfvare talar om svenskar som sända sin moder ut att för svara dem mot vårfvarens öfvertalningsförmåga, och detta anses nu fosimpelt och fegt, och hur skulle det gå om mödrarne i större utsträckning började på och ville försvara sina söner mot krigets molock? När allt kommer omkring, så kanske det är endast vägen att storta hans blodhesseddiade tron.

Som jag nu inte är någon "tarmarefilosof", utan en vanlig jordträll, är det väl bäst att afslutа dessa betraktelser, men innan jag afslutar vill jag tacka redaktionen för afdelningen Ordet Fritt. Jag har läst den med intresse.

E—nd.

VASTERUT I MASTARENS ARENDE

I Saskatoon stannade vi lördag, söndag och måndag. Här äro skandinaverna mycket få. Samtidigt med oss var det en grupp svenska unga man på genomresa. De voro med på nästan alla mötena, hvilka alla hölles i Salvation Army Hall och voro på engelska med någon svensk anstrykning. Salvation Army i Saskatoon är en lifaktig ting. Väldiga skaror besökte mötena både ute och inne. Kollekterna voro goda — ovanligt goda efter närvarande hårda tider. Folket i allmänhet såg riktigt valmående ut. Jag hade mina funderingar, och undrar om icke det faktum, att krogen varit stängd i snart ett år, har något med saken att skaffa. Säkerligen. De tusen och åter tusentals af dollars som förut gingo öfver disken till krögarens kassa, stanna nu hos arbetaren, han kan icke annat än bli välmående nu. Hvad skall det icke bli i Winnipeg och Manitoba efter den 1 juni? På söndagskvällen i Saskatoon var det 6 bekehrade som kommo till nådestolen. Det var mycket ansligt att se hurru en familj, man och hustru och deras lilla flicka, följdes åt till Jesus för att bedja. Ack, att vi fingo se sådana syner oftare. På måndagskvällen hade vi ett s. k. Canadian-Scandinavian meeting. Jag talade litet om vårt hem i Norden och om skandinaverna i Canada, äfven lärde vi dem en svensk kör, som de engelska sjongo alldeles utmärkt. På tisdagen reste vi till Young. Det är alltid roligt att komma dit, icke endast för de snälla vännernas skull, utan äfven för de sköna minnenas skull. Vi hade möte i vännerna Nordmarks hem på tisdagskväll och onsdag e. m. Hur värmde det icke våra hjärtan att få lyssna till de nyfrälstas vittnesbörd. De andades tacksamhet och glädje öfver att ha funnit Gud i unga år. Gå på, unga vänner, stän fienden städigt emot. Gud är på eder sida. Halleluja. Äfven nu hade vi glädjen bedja med bekymrade. (Bland andra sänger som slagit rot i Young är den med koren:

Tron är vår segerkraft,
Tron är vår segerkraft,
o härliga segerkraft,
som skall slå variden ned!

Ja, låt oss sjunga under vägen hem, ty sång det lifvar vandringen.

Venn besöktes på onsdagen. I mötet det deltog den nybildade norska sångkören, de gjorde sin sak bra hvad sång beträffar, och voro till verklig hjälp i mötet. Här träffade vi en hel del vänner som kände armén från Norge. Så redan från början voro vi som gamla bekanta. Vi gastade igen mr och mrs Nyléns hem. Dessa vänner ha fått både lif och hem räddadt åt sig på ett nästan oförklarligt sätt sedan vi sist var där. Det var i februari en kväll, då de hade några bekanta samlade hos sig, som mr Nylén skulle tända gasoline-lampan, och den exploderade, fattade eld i kläderna och brände ansiktet. Han stannade dock och släckte elden rundt om i köket, men då det blef för svårt, sprang han ut i en snödrifva och rullade sig tills elden var släckt i kläderna. Då han kom upp, fann han att det fattat eld i väggen och taket i köket igen. Han sprang åter åstad för att slacka och lyckades, men då hade det åter fattat eld i hans kläder — därför bar det ut i snödrifvan igen, men då var krafterna gångna, och han var mera död än lefvande. Han kom till sjukstugan i Watrous, där man nästan var oviss om utgången. Men han gick igenom, fast plågorna voro oerhörda. Nu var han hemma igen, men långt ifrån riktigt bra, halfva ansiktet och ena handen var ännu en enda sårskaka, men bättre blef det för hvar dag, så han har alla utsikter att bli riktigt bra igen, till stor glädje för alla i hemmet. Han har nog icke kunnat göra mycket af vårarbetet vid sin präktiga farm, men hans duktiga pojkar, fast de icke äro så gamla, ha knogat för pappa med. En annan ledsam sak är, att de skola lämna Canada. De ämna sälja sin farm och redan i höst resa öfver gränsen åt söder. De ha en farm där nere, på hvilken de ämna slå sig ned. Det är ledsamt för hvar och en som reser, för vi äro icke för många häruppe.

Sist på besökslistan var Kelliher och Jasmin. I Kelliher hade vi ett möte för skandinaver på e. m. En stor skara var samlad och det kändes riktigt godt att vara där. Till kvällen hade vi lätit annonsera ett engelskt salvation army meeting, det var icke utan att min hustru och jag voro lite ängsliga för utgången i språkligt afseende, ty vi voro ju ensamma, att både sjunga och tala. På de andra platserna där vi haft engelska möten, var alltid en stor skara oss till hjälp, men här voro vi ensamma. Till all lycka funno vi en del engelska sångböcker i en vrå, detta gjorde att sångfrågan var löst — ty folket sjongo med. I alla fall, min hustru både talade och sjöng solo på engelska och äfven jag bjöd till. Och vi märte väl ha gjort oss förstådda något så när, ty efter mötet skakade de våra händer och tackade och bjöd oss komma igen, äfven i kollekten visade de sina sympatier.

Jasmin besöktes på lördagen, huset var fullt hos bröderna Wiberg. Vi skulle resa till Winnipeg därifrån, men vännerna inbjöd oss att stanna om möjligt öfver söndagen och deltaga i deras möte, som då skulle hållas hos Lundmarks. Eftersom tiden var vår egen för söndagen, var det en glädje för oss att mottaga inbjudningen — visserligen fingo våra små vänta förgäfves på söndags e. m. vid Urfin stationen i Winnipeg, men det blef bara så mycket kärare, då vi kommo på måndagen. Söndagen kom solig, varm och klar, och framåt motesdags rullade innemot ett 20-tal riggar till östra kanten af settlementet. Tillslutningen till mötet var mycket stor och hvilken skön stund var det icke. Tårar och leende växlade om hvarandra. Gud välsignade oss rikligen. Det mötet vill vi sent glömma. En kollekt upptogs till arméns arbete, flera dollarbillar såg man i densamma. Tack, vänner, för eder hjälp och till hvar och en på de olika platserna, som hjälpt oss äfven i finansiellt hänseende. Missionsarbetet i Canada kostar pengar, därför, kära vänner, förtröttens icke, om du känner att Gud manar dig att gifva en gåfva till frälsningsarméns arbete bland skandinaverna i Canada, så sänd in din gåfva, liten eller stor, endera under min adress: Adjutant K. Larson, The Salvation Army, 203 Conf. Life Build., Winnipeg, Man., eller till vår ledare för Salvation Army i västra Canada: Commissioner Sowton, samma adress, men märk då, att det skall vara för det skandinaviska arbetet.

Så var då denna 5 veckors tur öfver och vi ställde färden till Winnipeg för att några dagar vara i det kära hemmet. Ett tack till alla som under färden härbärgerat oss och visat oss vänlighet. Om Gud så vill komma vi igen.

K. Larson, Adjutant.
203 Conf. Life Building.

Nordbor i Förenta Staterna.

Barytonsångaren Gustaf Holmquist har i dagarne tillträdt en plats som lärare i sång vid Chicago Musical college.

Svenska missionsförbundet i Amerika håller sitt 32:a årsmöte den 14—18 juni i missionskyrkan i Englewood, Chicago.

Illinoiskonferensen af svenska baptistsamfundet i Amerika höll sitt 60:e årsmöte den 23—28 maj i baptistkyrkan i Austin, Ill.

Guldbröllop firades härom dagen i Gowrie, Ia., af John S. Anderson och hans hustru i närvaro af alla deras barn och de flesta barnbarnen.

Drunknade under räddningsförsöket. Peter Nelson drunknade härförliden i Snakefloden, nära Blackfoot, Idaho. En miss Gertrud Nelson och Robert Stone hade försökt komma öfver floden i en båt, men på grund af den starka strömmen stötte båten så hårdt mot en hop drifvirke vid Sterlingbron att miss Nelson kastades ut ur båten och upp på virkeshögen, där hon blef liggande sanslös. Nelson, som åsett olyckan, gjorde nu ett försök att rädda flickan, men hans båt stjälpte och han omkom. Miss Nelson räddades senare ur sin farliga belägenhet af två arbetare. Stone räddades äfven från den sandbank, där han hade landat.

Det blef döden. Mrs. Pauline Adin i 5791 Ridge ave., Chicago, hvilken den 6 maj — årsdagen af hennes makes död — infördes till Ravenswood hospital, lidande af brännskador, som hon enligt uppgift med berådt mod ådragit sig, afled härom dagen. Det uppges att kvinnan vid tillfället som hon ådrog sig de dödsbringande skadorna varit något omöcknad till sitt förstånd, antagligen af sorg öfver makens död.

Revolverdådet i San Francisco. Den skjutne C. O. Swanbergs hälsotillstånd ingifver icke numera några farhågor. Förbättringen går stadigt fram åt och af alla tecken att döma kommer den bastante åldringen icke att lida något men af de tre kulor han fått i kroppen och hvilka man hittills icke gjort något för att fånga ut. Revolvermannen Haase, som efter sitt dåd var så nervös att han måste sändas till ett sjukhus från häktet, vistas nu på fri fot med $40,000 borgen. Swanbergs ena lunga genomborrades af ett par kulor, men att lefvern också träffats var lyckligtvis icke sant. Swanberg förnekar på det bestämdaste att han uppträdt hotande mot Haase och tror fortfarande att den senare vid tillfället blef tillfälligt vansinnig och icke visste hvad han gjorde.

Svensken blef ledare. Vid republikanska statskonventet i North Yakima, Wash., blef vår bemärkte landsman Charles Lund från Spokane utsedd till ordförande för delegationen från staten Washington till republikanska nationalkonventet i Chicago. Lund har i många år varit erkänd som en bland de ledande männen i det republikanska partiet i Washington, och i konventet gjorde hans inflytande sig gällande både hvad beträffar platform och delegationens sammansättning. Konventet utsåg 14 delegater till nationalkonventet. Med få undantag kommer Washingtondelegationen att understödja Root såsom första handskandidat i andra rummet kommer Hughes. Endast ett par delegater äro Rooseveltvänliga, men äfven dessa sätta Root och Hughes först.

Man och hustru innebrända. Lake Lillian, Minn., har varit skådeplatsen för en hemsk tragedi, hvilken kostat ett ungt, nygift svenskt par lifvet, i det att mr och mrs A. M. Green blifvit brända till döds vid en explosion i deras lilla hem, beläget å Fred Susens farm. Ingen vet precis, huru olyckan tillgått, då båda makarna redan voro för länge sedan döda, när de anträffades af grannarna. Det var på morgonen, som upptäckten skedde, och alarm slogs först af Oscar Johnson, hvilken infann sig för att i enlighet med ett lofte hjälpa Green i hans arbete. Coronern Branton tillkallades ofördröjligen, och hans undersökning utvisade att mrs Greens kläder fattat eld, under det att hon med tillhjälp af fotogen sökte att tända i spiseln, och att mannen efter explosionen skyndat till hennes hjälp och härunder ljutit döden. Det så sorgligt omkomna unga paret hade allenast varit förenadt i äktenskap under fem månader. Green var född i Hancock county, Nebr., år 1887, samt efterlämnar föräldrar, bosatta i Sioux City, Ia. Mrs. Milda Sophie Green, född Ledell, härstammade från Minneapolis, där hon såg dagens ljus år 1885. Familjen Ledell flyttade sedan till Willmar, Minn., där den var bosatt, ända till dess att fadern afled för tre år sedan, vid hvilket tillfälle mrs Ledell förlorade sina sinnens fulla bruk af sorg. Miss Ledell var skollärarinna då hon mötte sin tillkommande man. Det unga parets hemska slut har naturligtvis framkallat djup förstämning bland en stor mängd af slaktingar.

Agitationen mot bindestrecksamerikanerna. Kongressmannen Albert Johnson från Washington har i dagarna enligt Nordstjernan hos krigsministern inlämnat en högst märklig protest, som visar hvart allt detta ovederhäftiga tal om bindestrecksamerikanerna kan i praktiken leda. Saken är följande: Från krigsministern har till befälhafvarne på flottans minläggningsbåtar utgått en order "att utan dröjsmål afskeda alla medlemmar af besättningarne, som ej äro infödda, amerikanska medborgare." Denna order kom till kongressman Johnsons kännedom genom ett telegram från fem medlemmar af besättningen på minläggaren "Ringold". Alla dessa fem voro naturaliserade medborgare och att döma af namnens klang samtliga af skandinavisk börd, hvadan saken får för oss ett så mycket större intresse. Telegrammet lydde sålunda: "Vi undertecknade, demokrater, från minläggaren "Ringold", ha meddelats att vi komma att bli afskedade, emedan vi ej äro födda i Amerika. Då vi blifvit naturaliserade medborgare i staten Washington, anse vi att en stor oförrätt begåtts mot naturaliserade medborgare, hvilka tydligen af krigsministerium blifvit förklarade i bann och vi bedja Eder därför att undersöka denna sak åt oss." Telegrammet var undertecknadt med följande namn: John W. Carlson, Alfred Christianson, Carl Thompsson, L. Hermanson och William Mathewson. Kongressmannen har ej lyckats få del af den verkliga ordalydelsen af denna ominösa order, men har i alla fall lyckats konstatera att den innehöll order till de kommenderande officerarne att från sina besättningar aflägsna personer, som ej äro medborgare i Förenta Staterna och en förklaring att därmed menades personer som ej voro infödda amerikaner.

Skandinavien och U. S. A. American-Scandinavian Foundation stiftades som bekant år 1911 af den numera aflidne Niels Poulsson, president för Hecla Iron Works i Brooklyn. Poulsin var till börden dansk och kom som en fattig mekaniker till Amerika. Här samlade han en förmögenhet, hvilken han satte i ett stort ideals tjänst: undanrödjande af okunnigheten särskildt med afseende på föregående och nuvarande förbindelser mellan Skandinavien och Förenta Staterna. Åt en självförnyande nämnd af femton personer, hvilka han själf utnämnde, anförtrodde han sin egendom, som uppskattades till ett värde af en half miljon dollars. Stiftelseurkunden för denna nämnd, hvilken gillats af Poulsen, föreskref att afkastningen från hans donation och andra fonder, som stiftelsen eventuelt komme att mottaga, skulle anslås till "befordrandet af en utväxling af studerande och lärare och för understödjandet af andra former af uppfostrande umgängesförbindelser mellan Nord-amerikas Förenta Stater och Danmark, Norge och Sverige." Påföljande år blefvo de tre skandinaviska konungarna stiftelsens beskyddare samt utnämnde kommitéer i de respektive länderna för att samarbeta med nämnden. På sitt nyligen hållna sammanträde utsåg nämnden följande stipendiater för året 1916—1917: Från Sverige: Ruben Nöjd, fil. kand., från Uppsala universitet, att studera engelsk filologi vid Yale-universitet; E. Paul Wrettlind, civilingenjör, att studera vägkonstruktion vid Columbia universitet. Från Norge: Martin L. Reymert, fil. kand., lärare, att studera expxerimentell psykologi och pedagogi vid Clark universitet; Georg Tysland, maskiningenjör, graduerad från universitetet i Liege, att studera stålprocesser vid Carnegie Institute of Technology. Från Danmark: Ernst Gram, fil. mag.; Christen Lundsgaard, med. dr. Följande amerikanska studerande erhollo stipendier för bedrifvandet af studier i de skandinaviska länderna: Oscar Leonard Strömberg (svensk), präst och författare från Oakland, Nebr., för att i Sverige idka sociologiska studier. Strömberg är välkänd sedan många år som författare och föreläsare i Svensk-Amerika. Han är född i Arboga den 11 juli 1871, utexaminerades 1894 som predikant från metodisternas teologiska seminarium i Upppsala och flyttade följande år till Amerika. Jens Christian Bay (dansk), bibliotekarie vid John Crerar Library, Chicago, som i Kopenhamns bibliotek ämnar afsluta ett arbete om biskop Grundtvig och hans inflytande. Jens H. Hjelmstad (norsk), Master of Arts och assistent i skandinaviska språk vid Minnesota University, hvilken vid Kristiania universitet ämnar studera norsk litteratur. William Richard (amerikan) Bachelor of Arts från University of Wisconsin, som vid Kopenhamns universitet ämnar bedrifva danska språkstudier. Smärre anslag beviljades ock Society for the Advancement of Scandinavian Study, och Olafur Kjartansson från Reykjavik, Island, som ämnar studera pedagogi vid University of Chicago.

ÄR NI SJUK?

Ryggvärk, ovanlig önskan att kasta vatten om natten, öre och smärtor i hjärtat, trött känsla, ovanlig mängd af oljigt skum i vattnet, irritering, hetta och torr hud, dålig aptit, kokande känslor, acid-bitter smak med belägd tunga om morgonen, hufvudvärk och neuralgia, halsbränna med dyspepsia, intensiv smärta i korsryggen vid plötslig oro, slemaktig afsättning efter vattenkastning, en myckenhet af blekt och mörkt färgadt vatten, sur mage, förlust af minnet, reumatism, rysningar och feber, vartusiktiga försvallningar. Sänd en dollar för försöksorder och intyg. Tjugufyra år i Winnipeg.

PROF. SUTTON,
229 Pacific Ave., Winnipeg, Man.

Olyckor kunna hända. skydda edert hem FÖR ELD

Starkaste bolag — Låga afgifter — Undersök

GEO. H. GARLAND.

TELEF. MAIN 3813 — 907 UNION TRUST BLDG.

Denna tidnings manager rekommenderar denna agentur för brandförsäkring. Då eder polis utgår, skaffa eder en ny i ett starkt bolag. Sänd ett brefkort till denna agentur och omtala hvilken dag eder polis utgår, och den skall se till att edra inträssen blir skyddade i ett bolag, som behandlar eder rätt. UNDERSÖK!

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar **lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags stukdomar, hemliga synder,** deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes **fritt i förseglad omslag** till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.

Viktig underrättelse för farmare.

Pängar att låna mot säkerhet af första inteckning till lägsta gängse ränta på väl upparbetade farmar i Manitoba, Saskatchewan och Alberta.

Pängarna erhållas genast, om säkerheten är god.

Ägare, som bo på sina farmar och behöfva finansiell hjälp för att vidare förbättra sin egendom, äro inbjudna att skrifva till

C. ANDERSON,
Mortgage Broker
312 Kennedy Building (midt emot Eaton's),
Portage Avenue, WINNIPEG, MAN.
Svensk, norsk och dansk korrespondens.

Se Washington D. C.

FÖRENTA STATERNAS HUFVUDSTAD,
På eder resa till

Gamla landet

Biljetter öfver Pennsylvania Lines öfver Chicago till New York gå öfver Washington, D. C., till samma pris som direkt väg och tillåta 10 dagars uppehåll i Förenta Staternas hufvudstad, äfven på andra punkter.

Efterfråga hos den lokale biljettförsäljaren biljetter öfver Pennsylvania Lines; eller för vidare upplysningar adressera W. E. BLACHLEY, District Passenger Agent, WINNIPEG, MANITOBA.

ALBERTA.

FRITT LAND FÖR SETTLAREN.

Utmärkta tillfällen för hemsökaren.

EN KALLELSE FÖR MÄN.

Provinsen Alberta önskar män att taga värfning i landtbrukskrekryternas armé för att uppodla jorden. Den behöfver män att öka produktionen af dess födoämnen för att föda soldaterna vid fronten och sådana, som äro i behof hemma; män, som icke äro rädda att arbeta och finansiellt i stånd att väl bruka de många acres, som vänta på utveckling i vår stora provins. Då våra soldater kallas att kämpa hemma eller utomlands, måste de födas, och deras föda måste komma från jorden.

CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ALBERTA.

SKANDINAVER

SOM VILJA SLÅ ETT SLAG FÖR CANADAS SAK, SLUT EDER TILL

223rd CANADIAN SCANDINAVIAN Overseas Battalion

Skrif för upplysningar till

Öfverstelöjtnant O. Albrechtsen,
Kommenderande officer

1004 Union Trust Building
WINNIPEG.

Den canadensiske soldaten är den bäst aflönade soldaten i världen. Tänk på det!

DET ÄR CANADAS FRAMTID SAKEN GÄLLER.